

HET VERHAAL VAN
PETERTJE HET KONIJNTJE

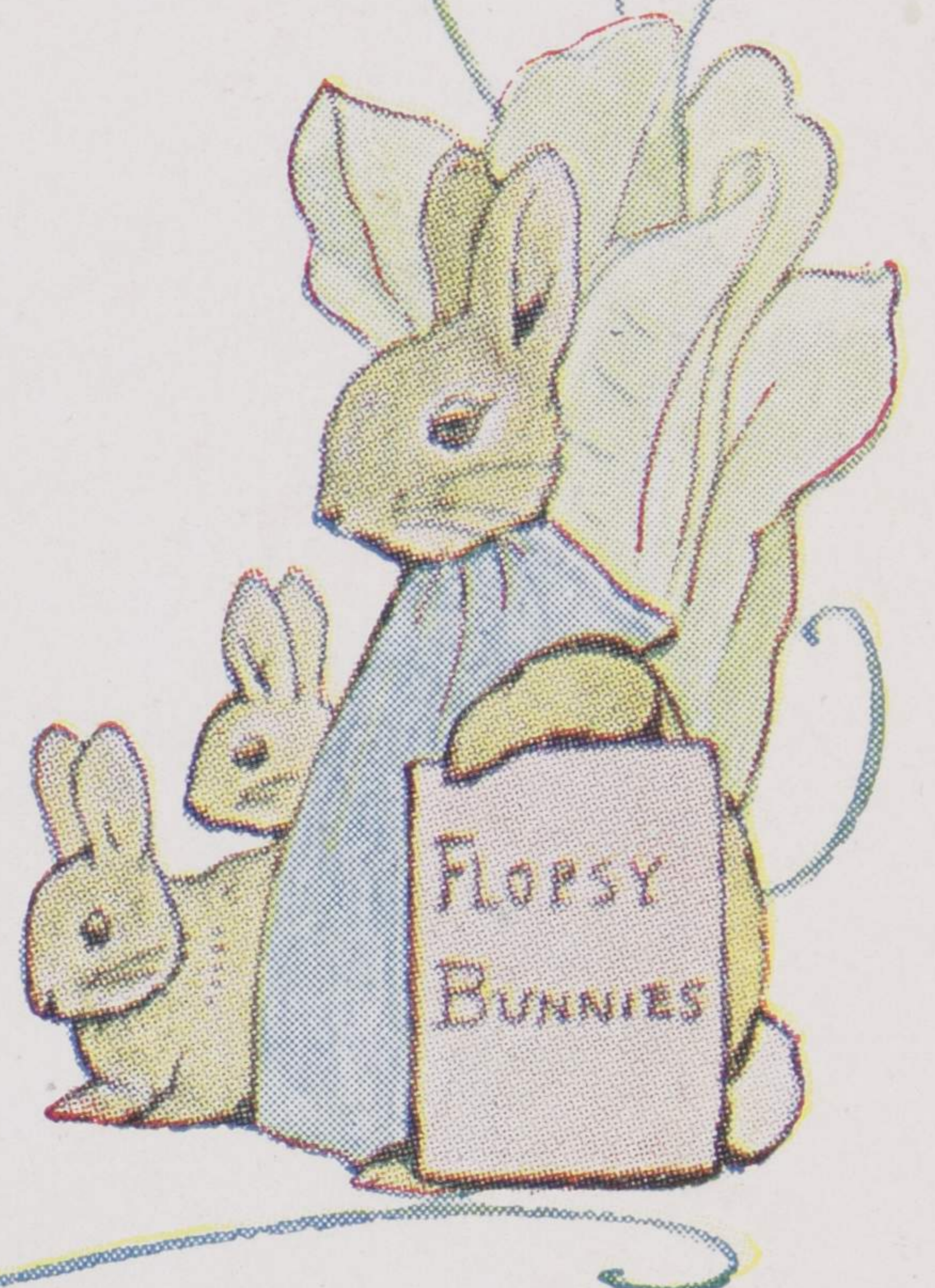
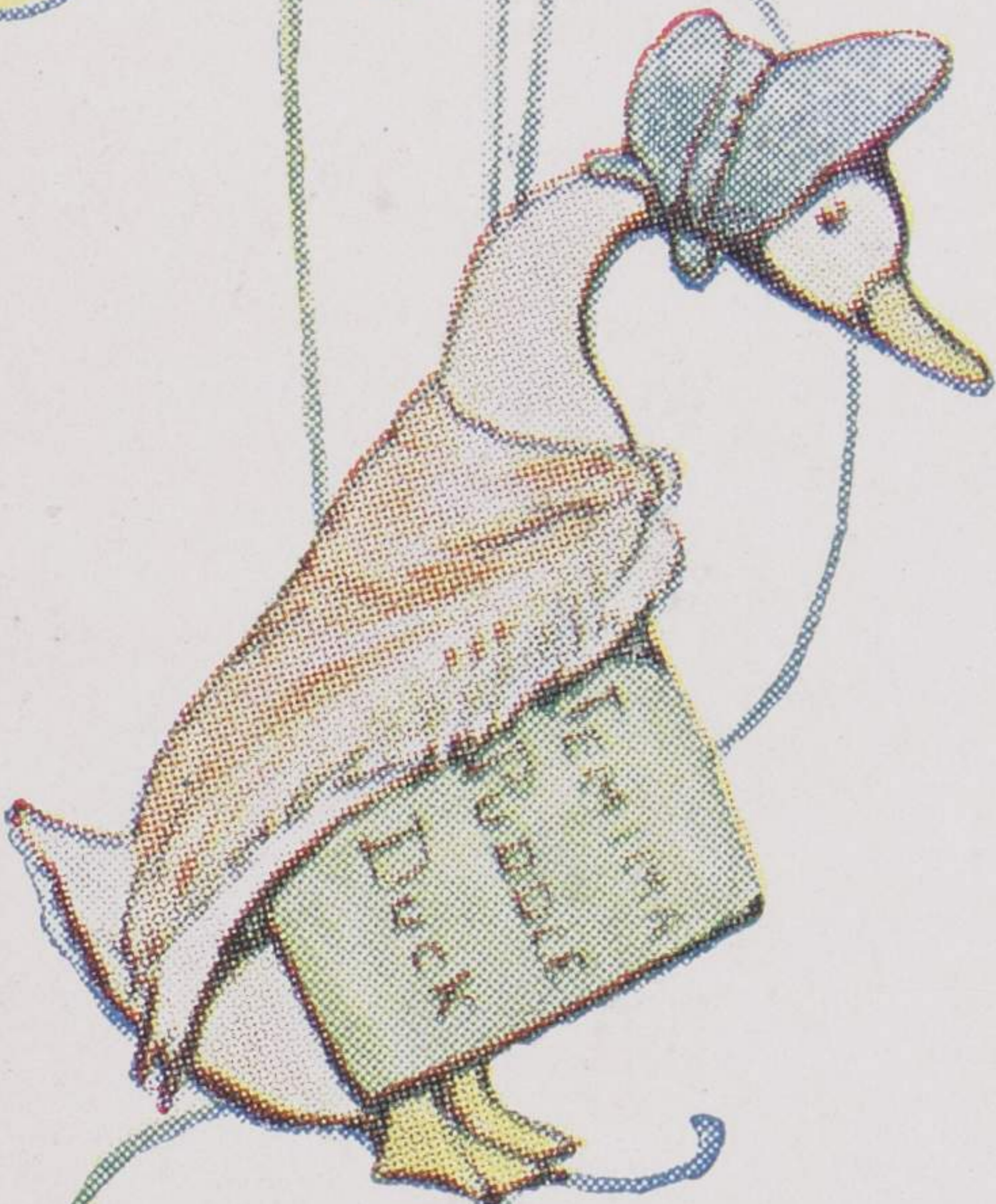

DOOR
BEATRIX POTTER

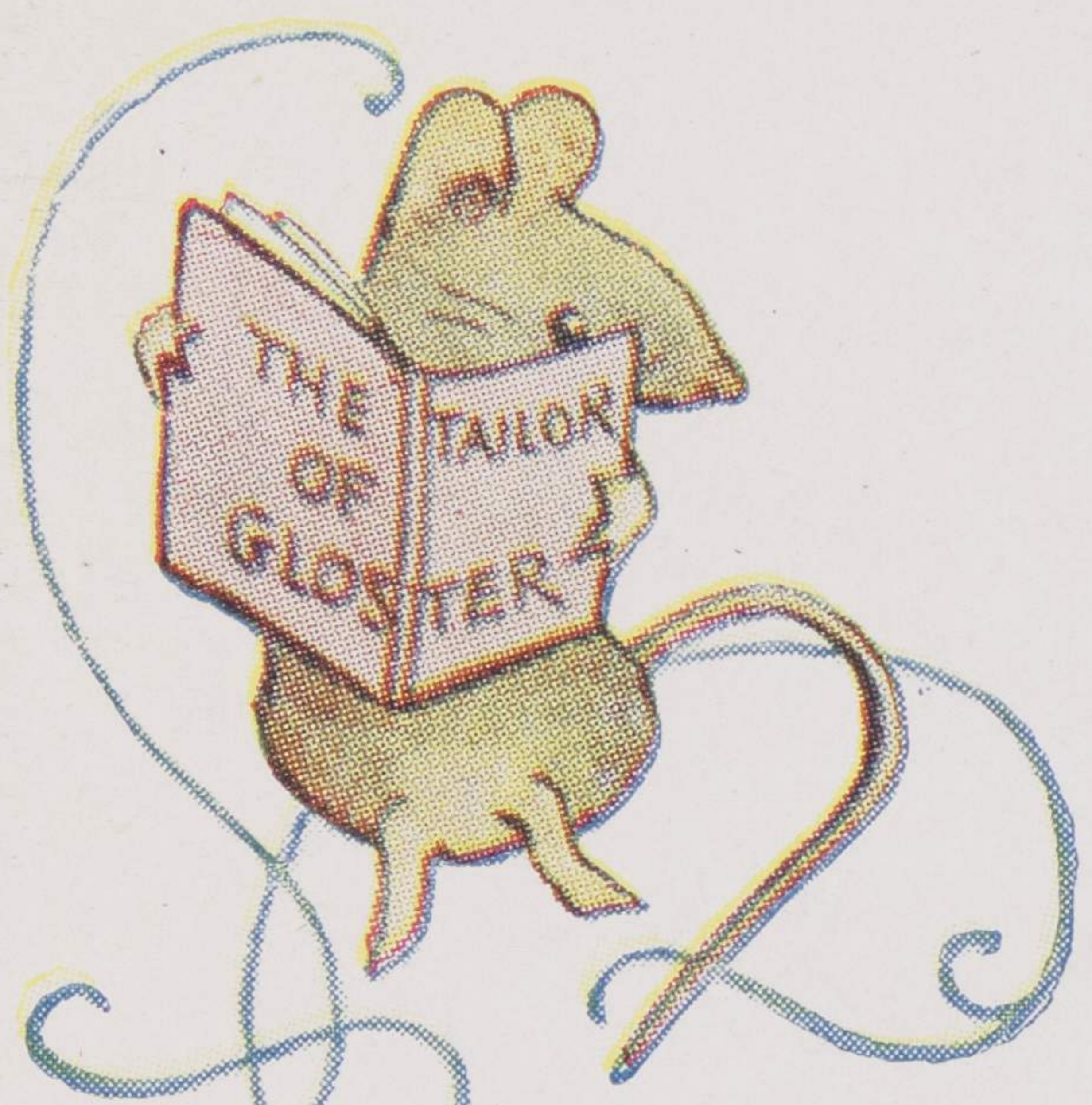
F. WARNE & CO LTD

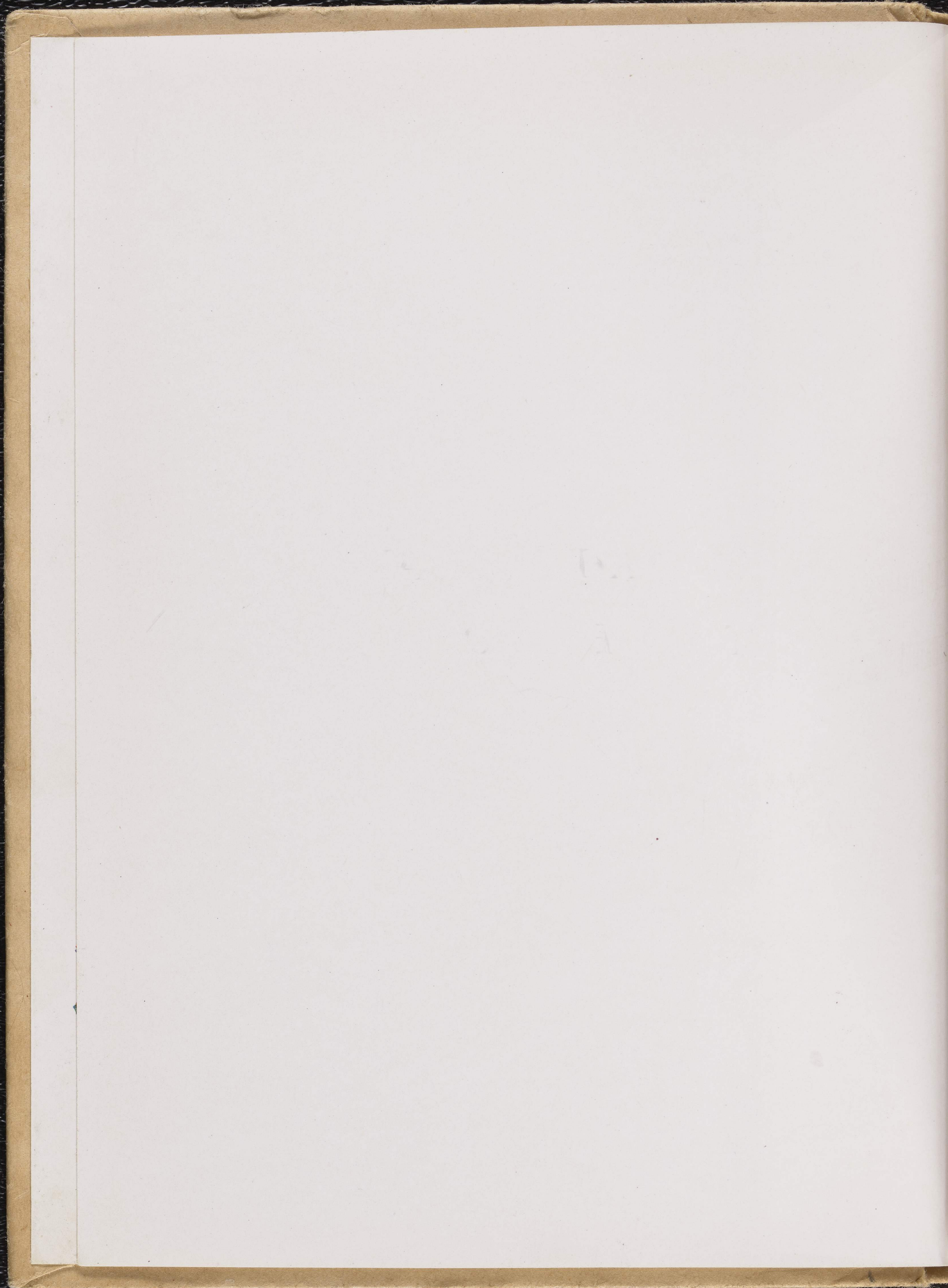
2975ch

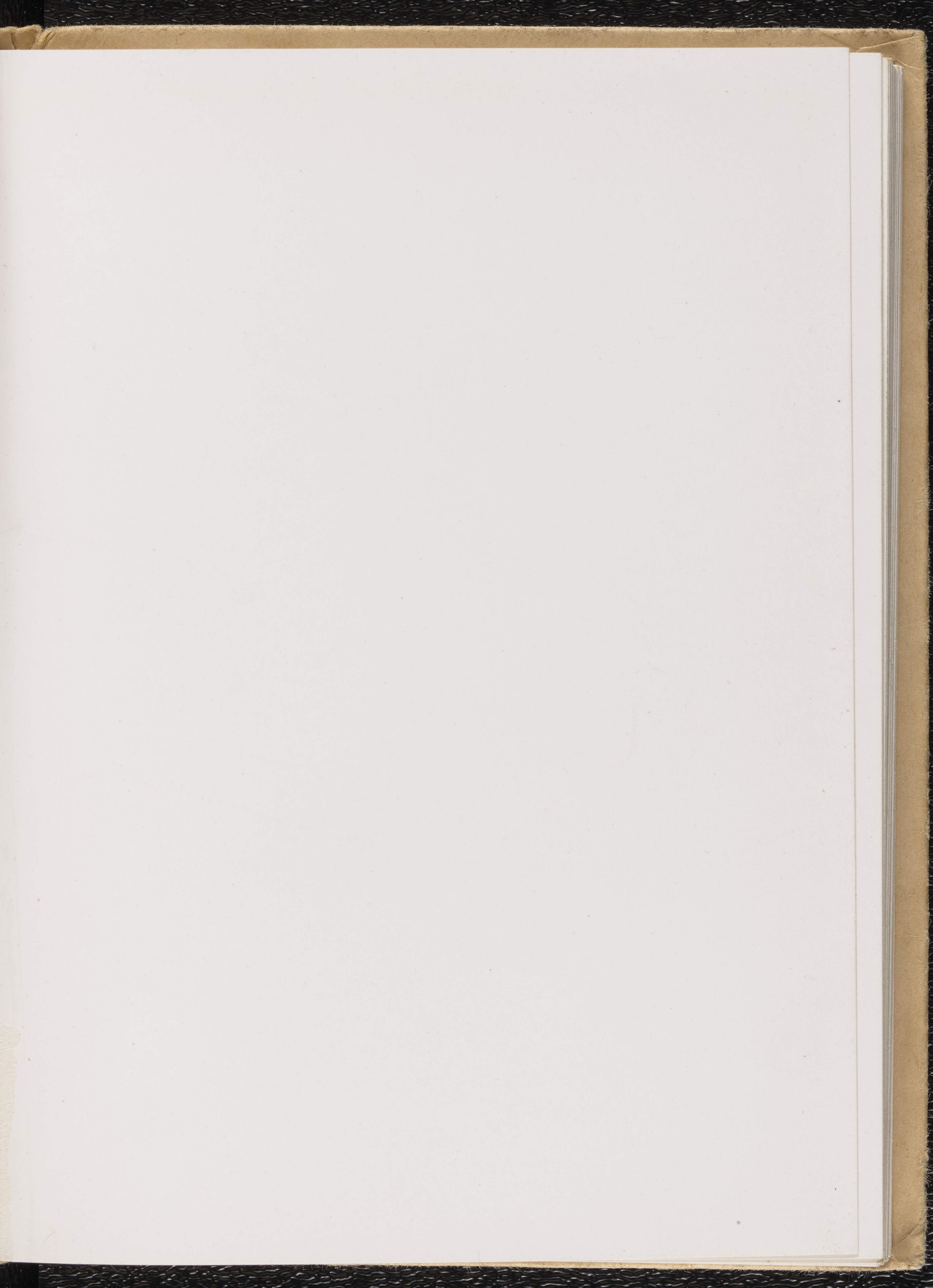

HET VERHAAL VAN
PETERTJE HET KONIJNTJE

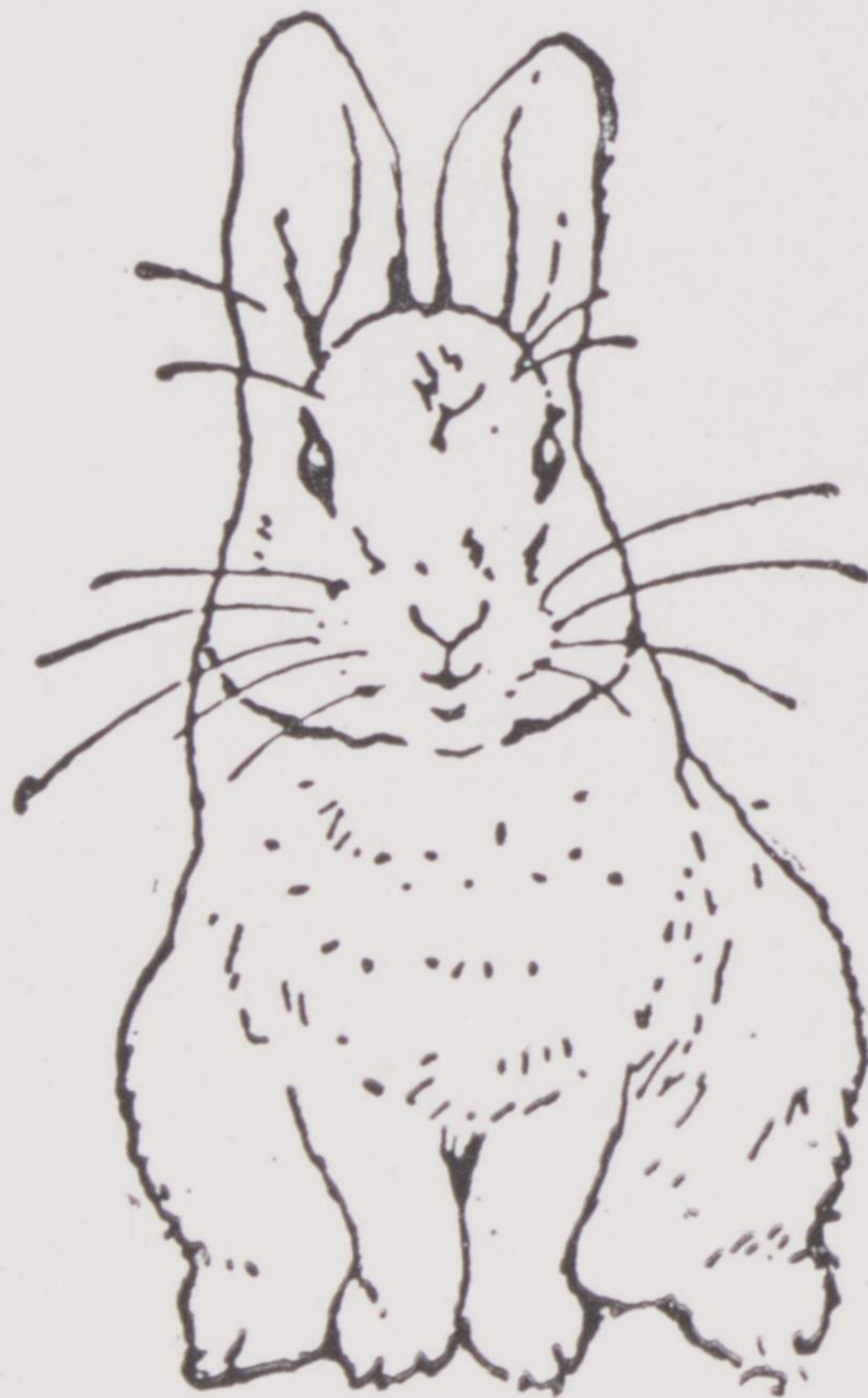
HET VERHAAL VAN
PETERTJE
HET KONIJNTJE

VERTELD EN GEILLUSTREERD

DOOR

BEATRIX POTTER.

Uit het Engelsch vertaald.

FREDERICK WARNE & CO., LTD.

LONDEN EN NEW YORK.

Alle rechten voorbehouden.

COPYRIGHT.
FREDERICK WARNE & CO., LTD.

Gedruckt in Engeland.

126,1147

ER waren eens vier kleine
konijntjes en zij heetten
Langoortje,
Ragebolletje,
Pluimstaartje
en Petertje.

Zij woonden met hun
moeder in een zandheuvel,
onder de wortels van een heel
grooten denneboom.

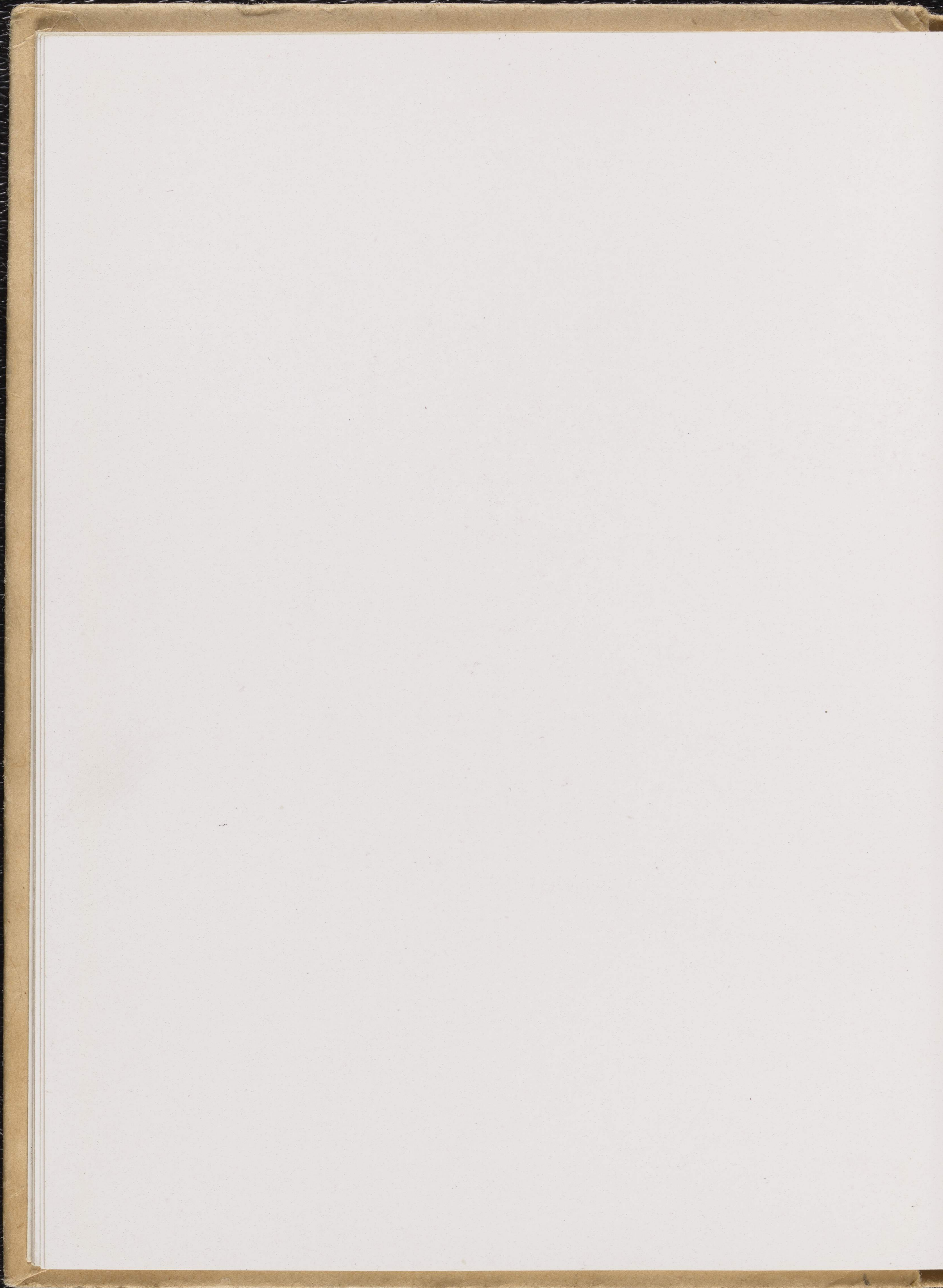

„KINDERTJES,” zei
mevrouw Konijn op
zekeren morgen, „jullie
mogen nu in het veld gaan
spelen of in het laantje, maar
gaat niet in den tuin van mijn-
heer de Boer : daar is je
vader een ongeluk overkomen
en mevrouw de Boer heeft
hem toen in den oven
gebraden.”

„**E**N nu, vooruit jullie
allemaal en doet geen
kattekwaad. Ik moet een
paar boodschappen gaan
doen.”

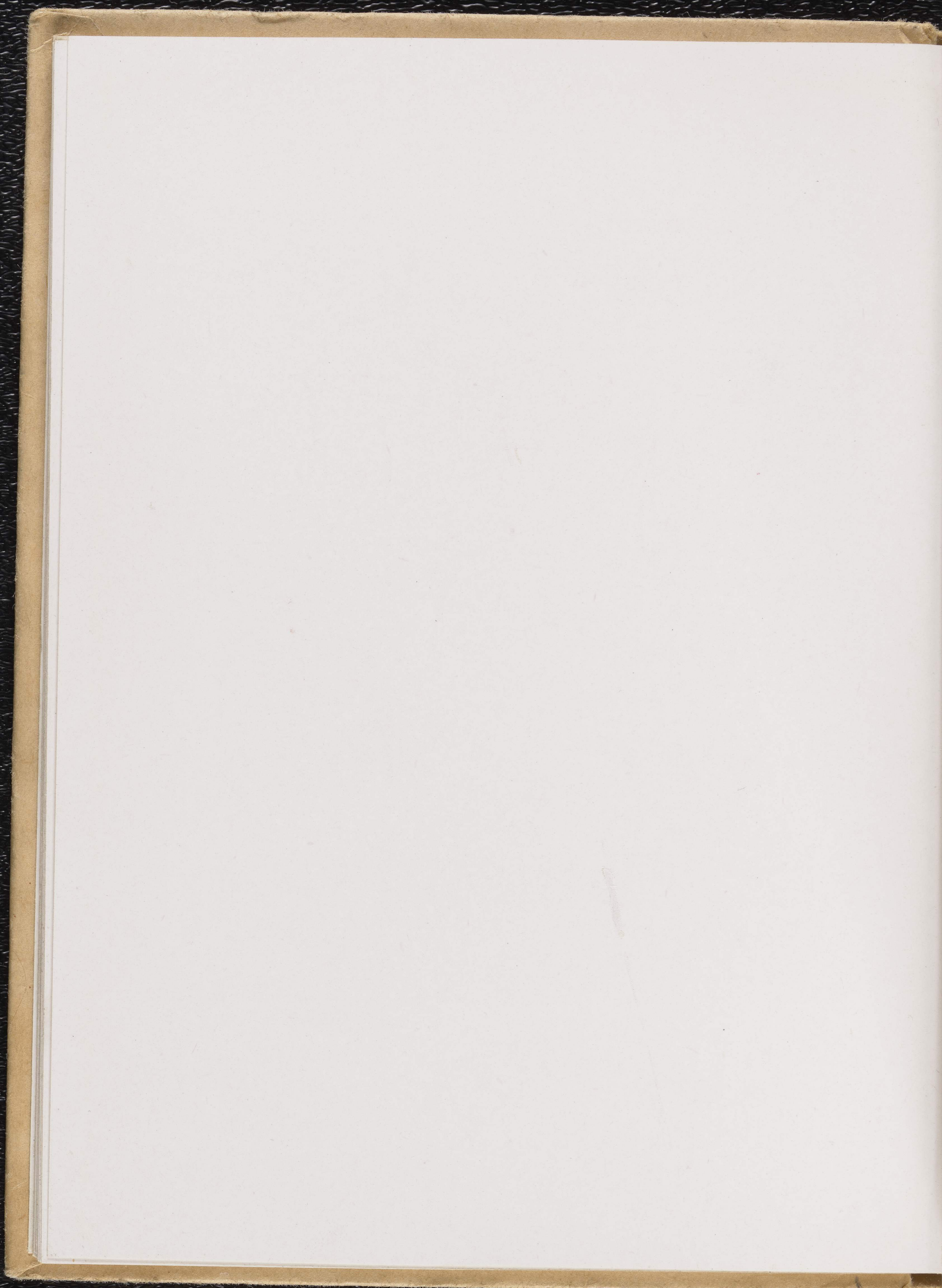

TOEN nam mevrouw Konijn
haar boodschappenmand
en haar paraplu en ging door
het bosch naar den bakker.
Zij kocht een bruin brood en
vijf krentenkoeken.

LANGOORTJE, Ragebolletje
en Pluimstaartje, die
heel gehoorzame konijntjes
waren, gingen het laantje in
om bramen te plukken.

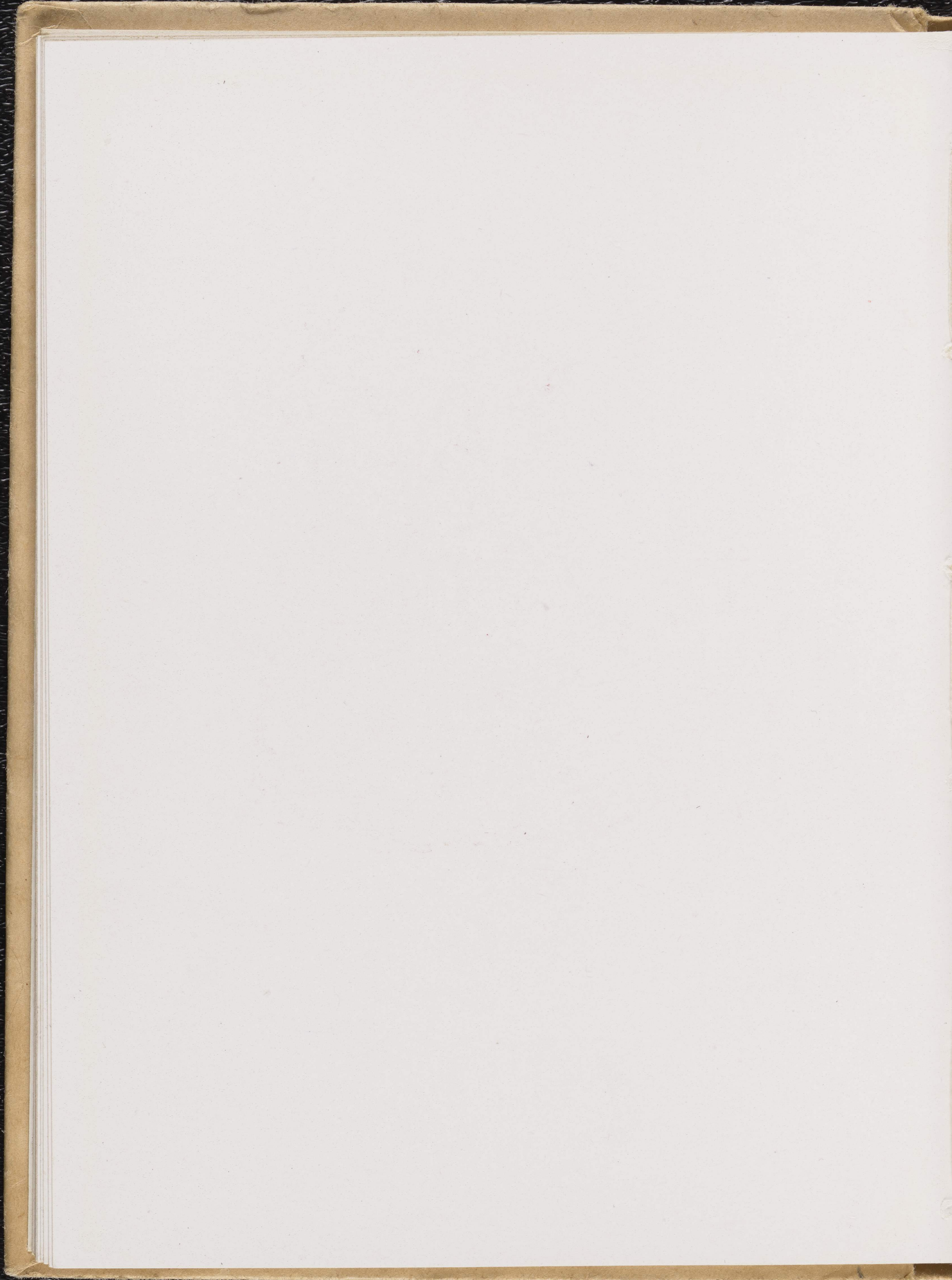

MAAR Petertje was een
heel stout konijntje en
hij liep regelrecht naar den tuin
van mijnheer de Boer en kroop
daar onder het hekje door.

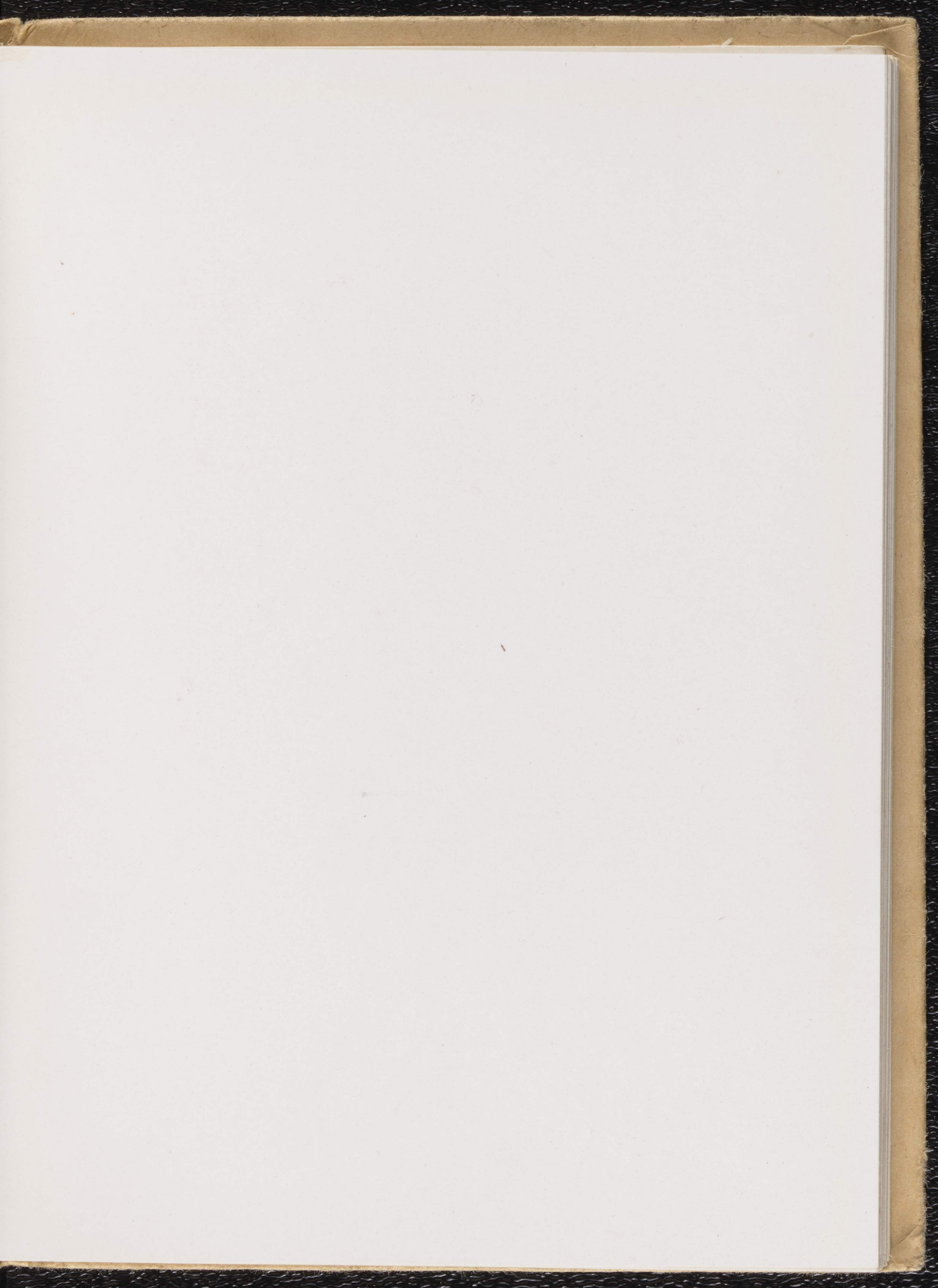

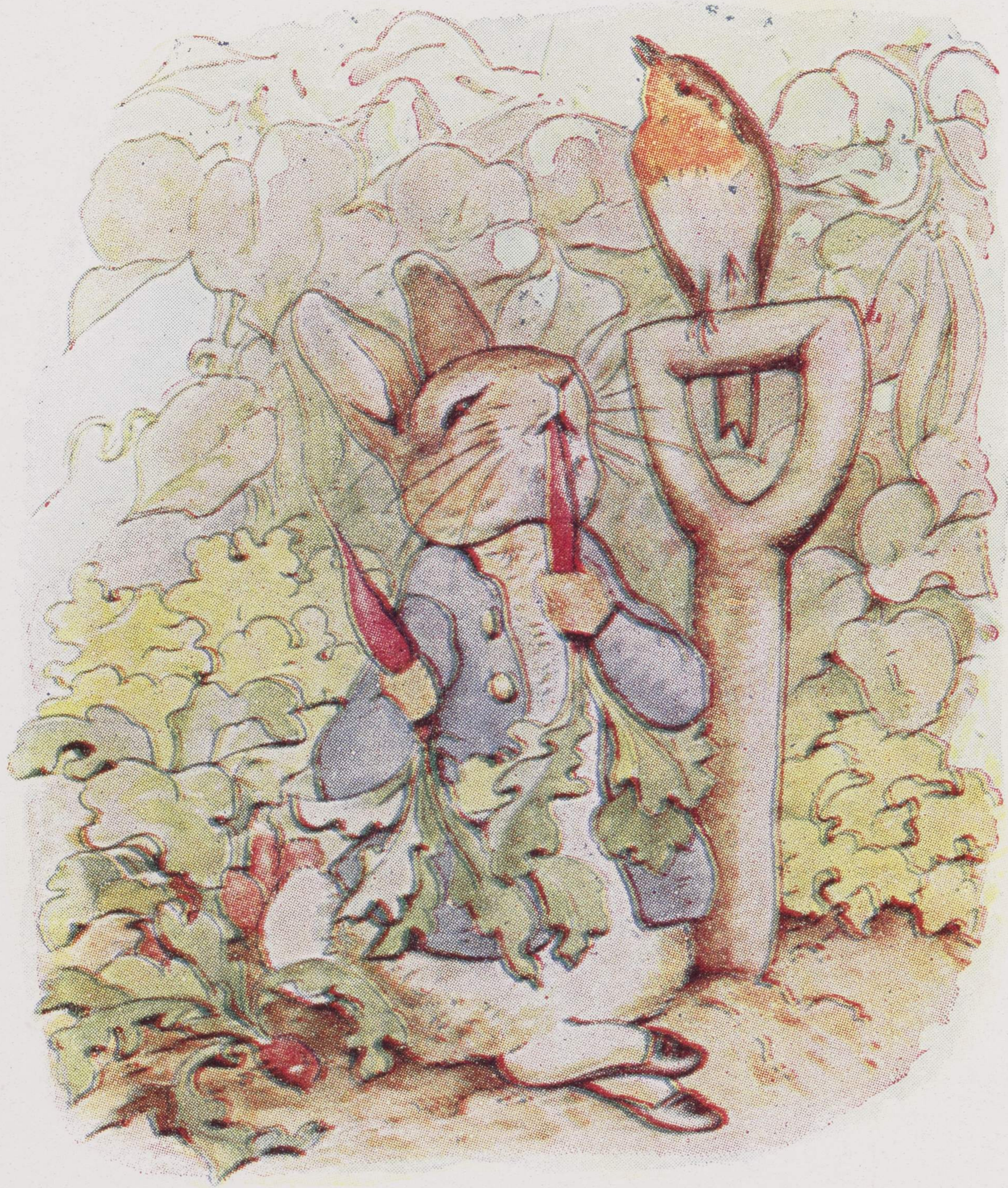

EERST at hij wat sla
plantjes en wat spercie-
boonen en daarna nog wat
radijsjes.

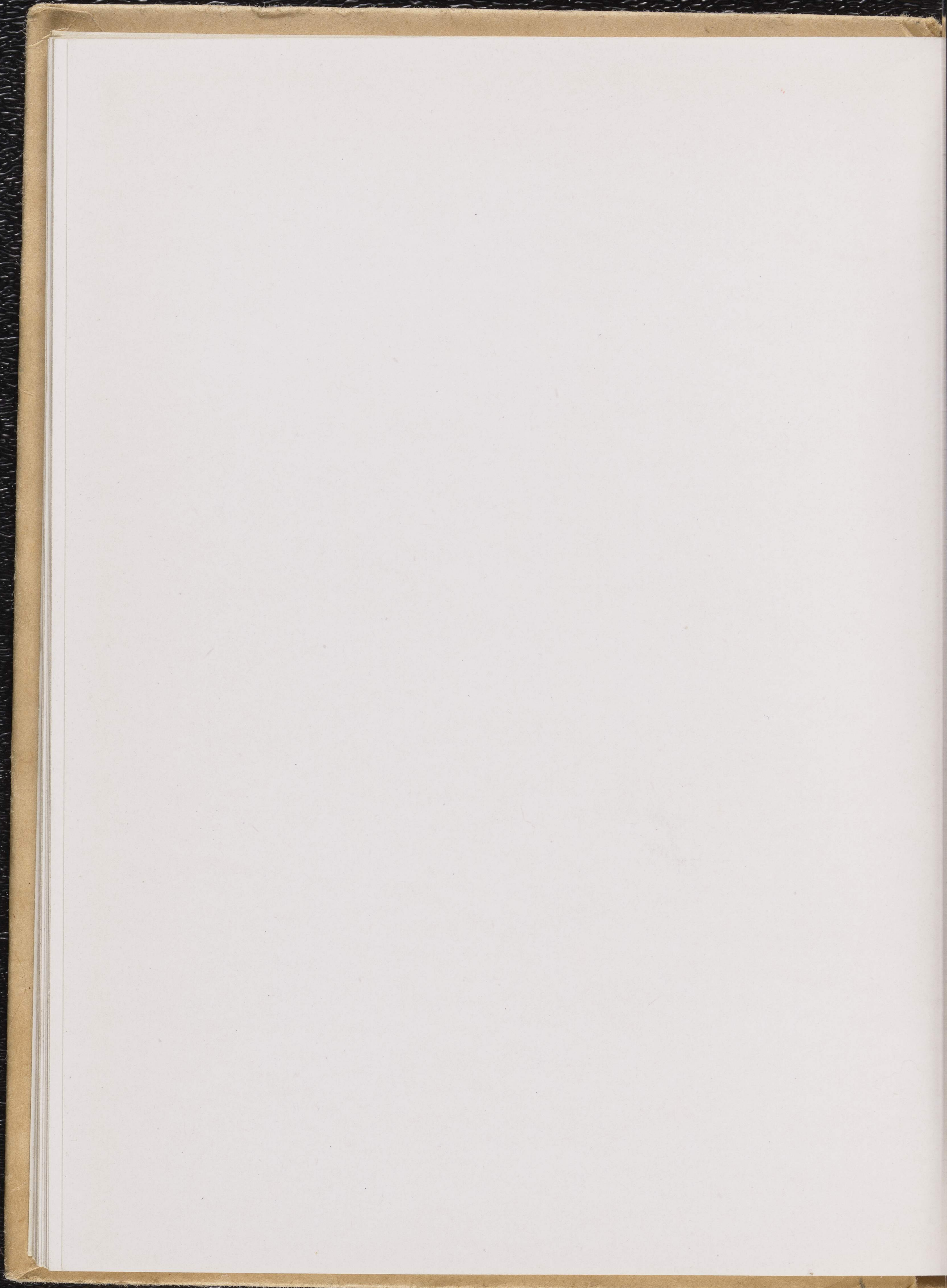

EN omdat hij zich wat
misselijk begon te
gevoelen, ging hij wat peter-
selie zoeken.

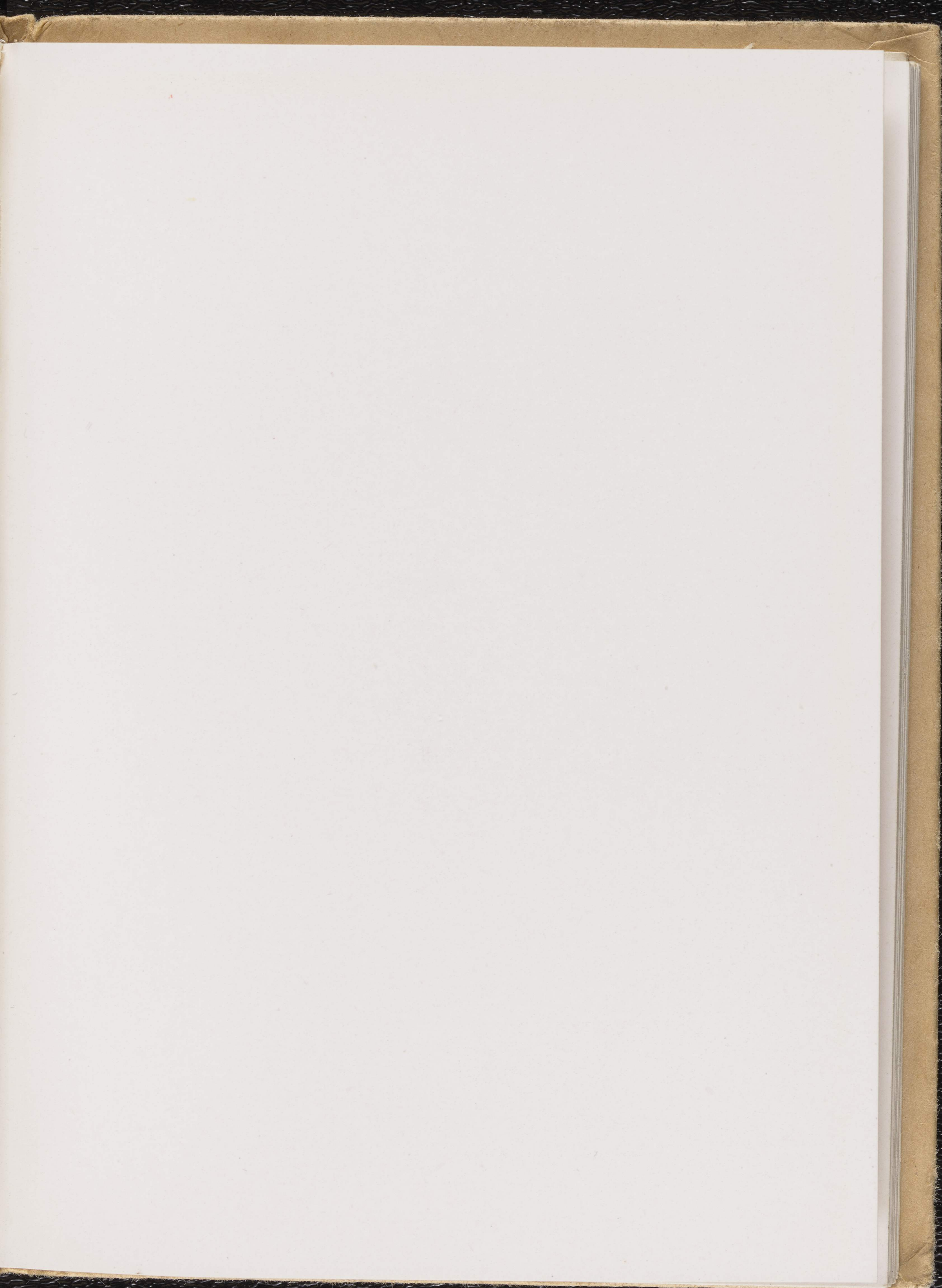

MAAR wie kwam hij tegen
achter den broeibak
met de komkommers ?
Mijnheer de Boer !

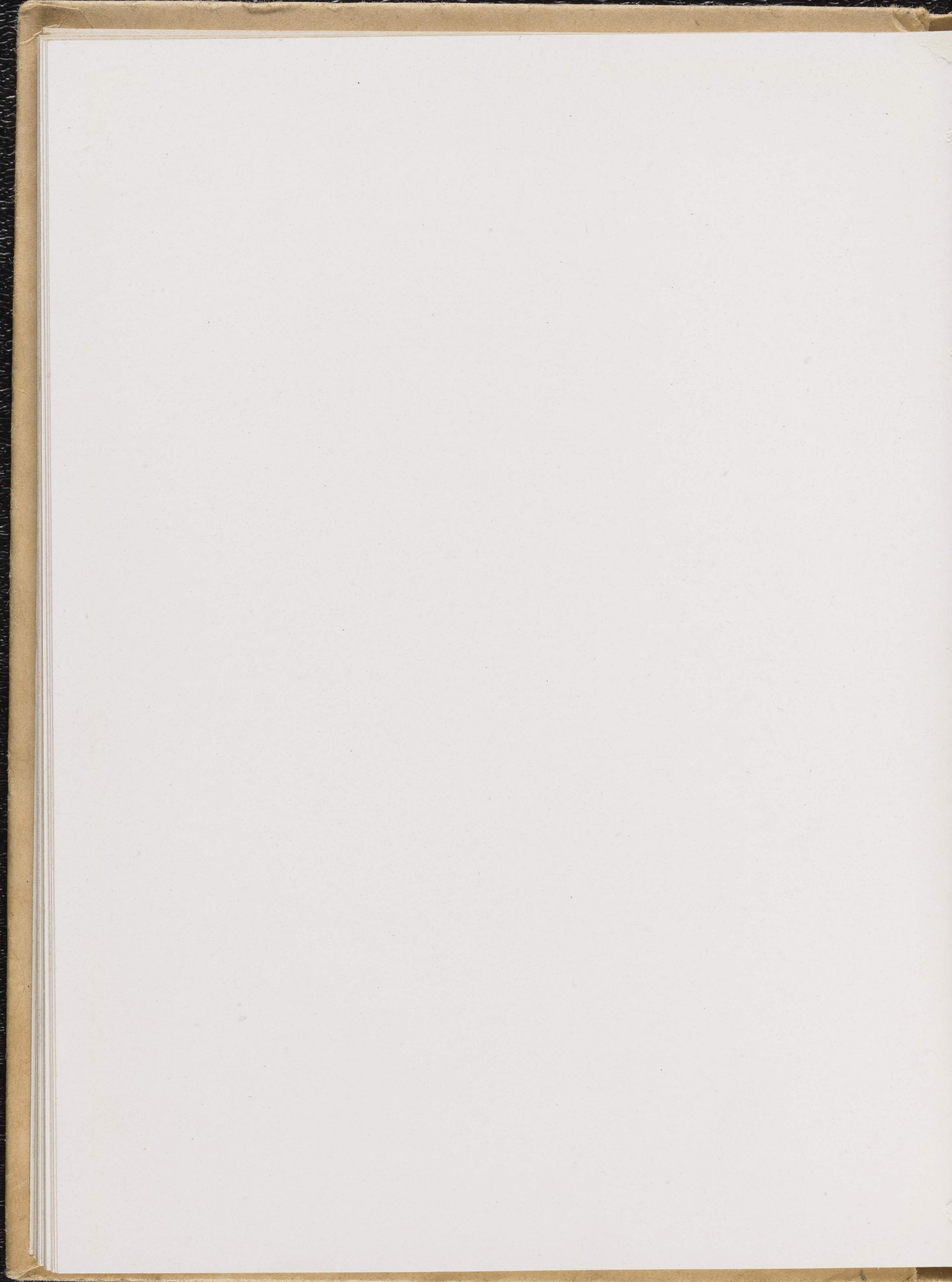

MIJNHEER DE BOER zat op zijn knieën kool te planten, maar hij sprong op en liep Petertje achterna, terwijl hij met zijn hark zwaaide en uitriep : „ Houdt den dief ! ”

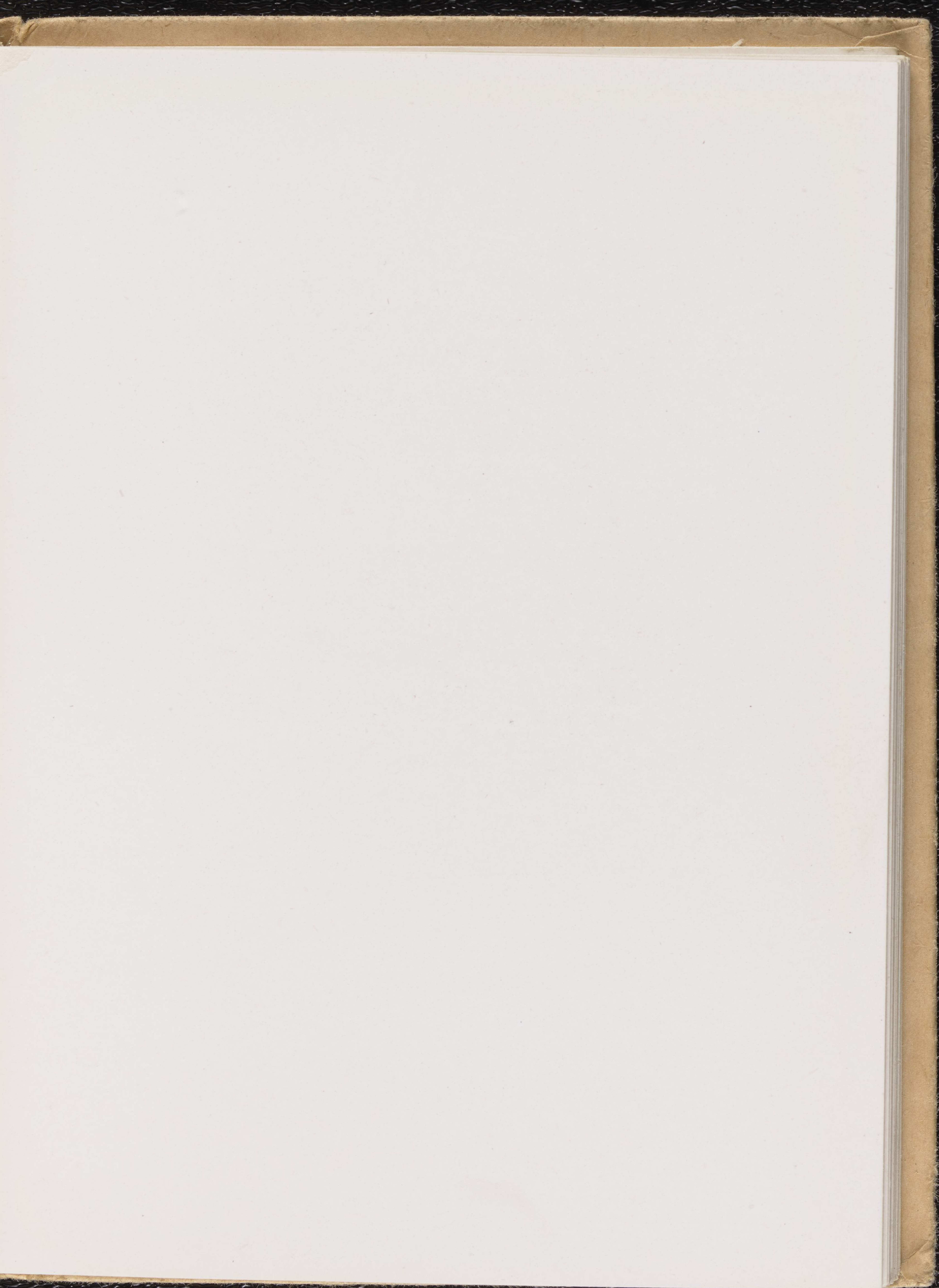

PPETERTJE was vreeselijk
geschrokken ; hij rende
den heelen tuin door, want
hij kon het hekje niet meer
terug vinden. Eén schoen
verloor hij tusschen de koolen
en den anderen tusschen de
aardappelen.

TOEN hij ze verloren had, rende hij op alle vier zijn pootjes verder en hij liep zoo hard, dat ik wel geloof dat hij zou zijn ontkomen, als hij niet bij ongeluk in een net was geloopen, dat over een bessestruik was gespannen en waarin hij met de groote knopen van zijn jasje bleef vastzitten. Het was een blauw jasje met koperen knopen en pas nieuw.

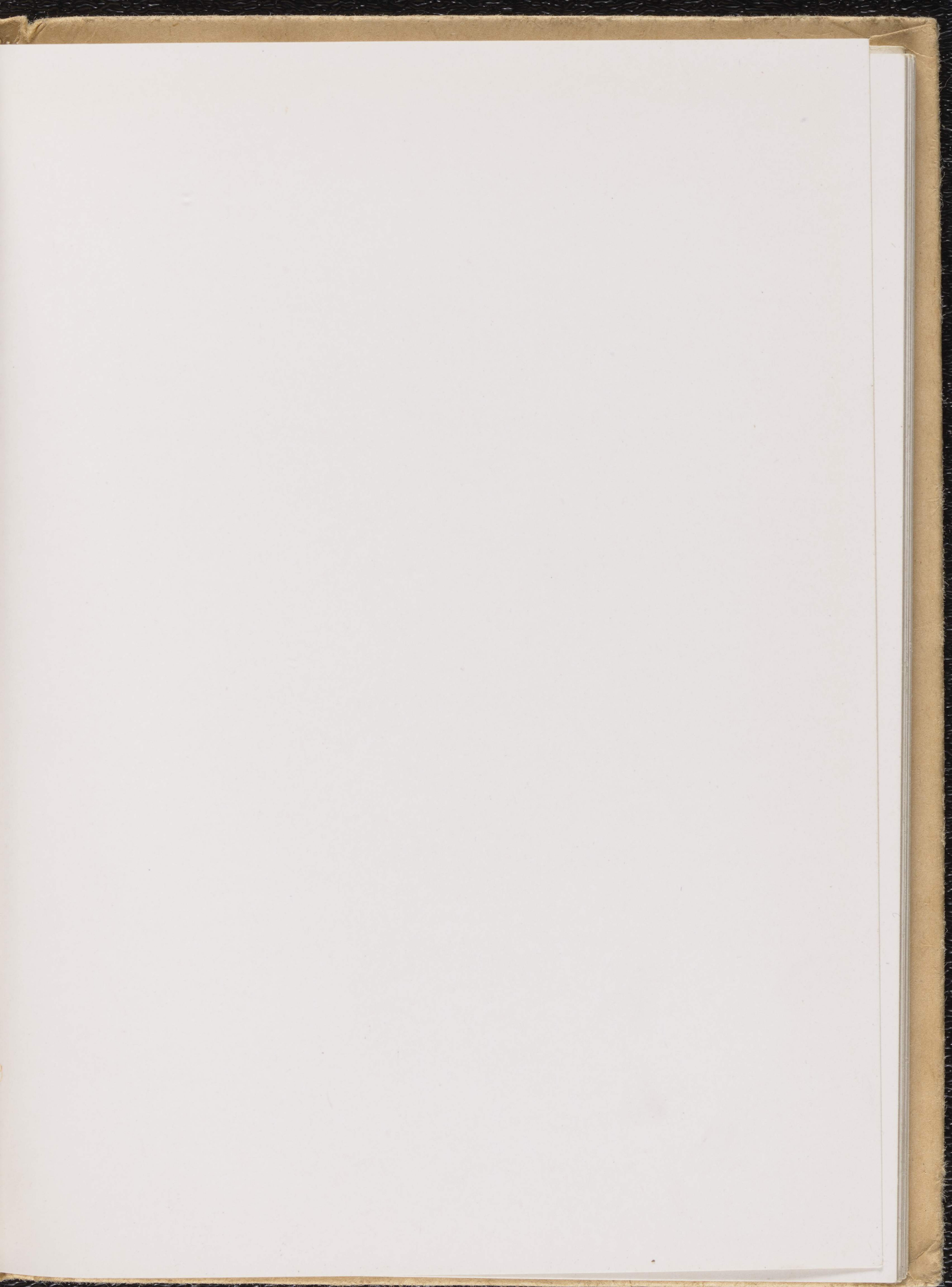

PPETERTJE dacht dat hij nu wel verloren was en begon erg te huilen, maar zijn snikken werd door een paar vriendelijke musschen gehoord. Zij vlogen met veel drukte naar hem toe en drongen er op aan, dat hij moest trachten zich los te rukken.

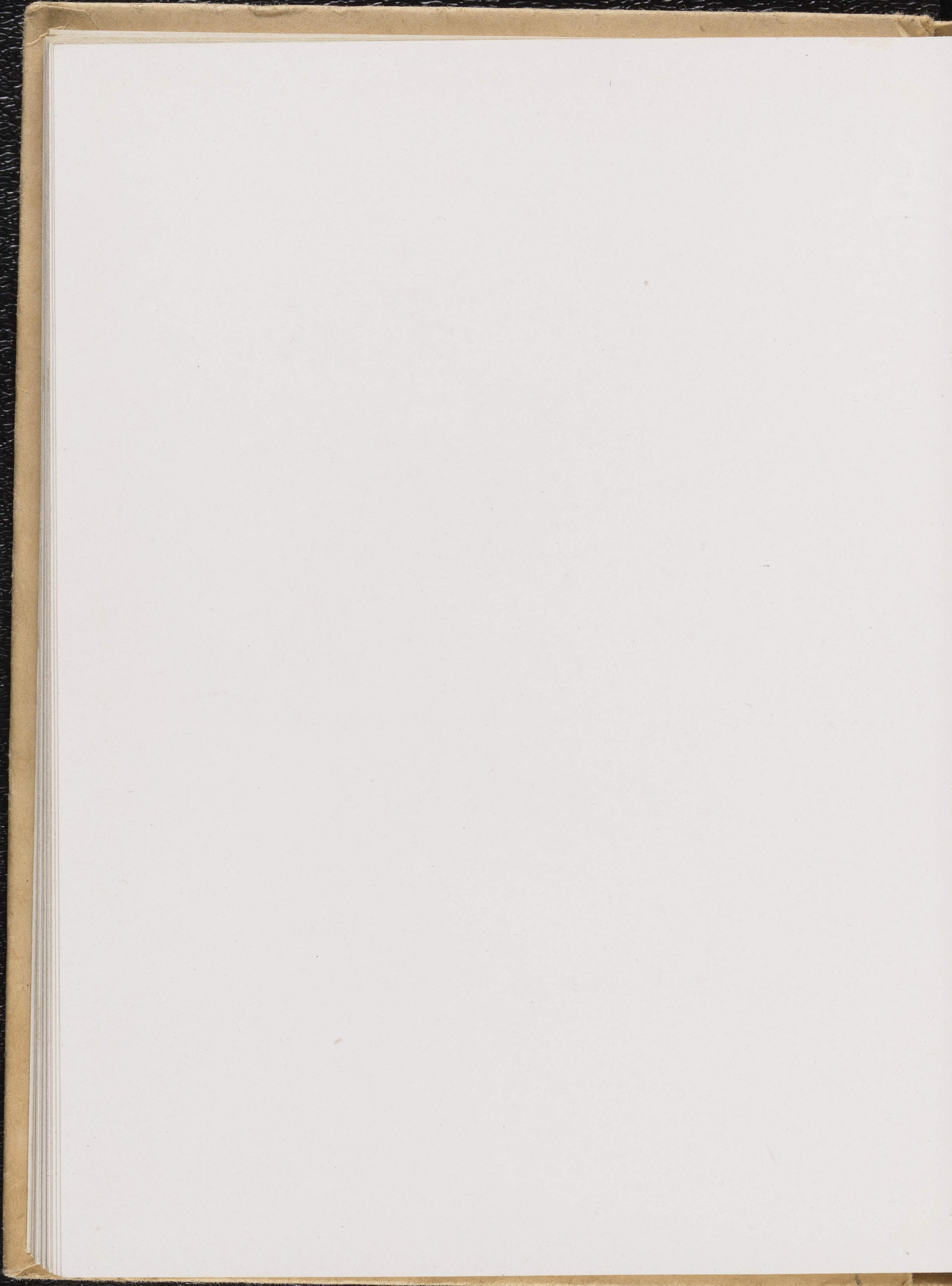

MIJNHEER DE BOER
kwam met een zeef
aangelopen, die hij over
Petertje wilde zetten, maar
Petertje rukte zich nog juist
op tijd los, zijn jasje achter-
latend.

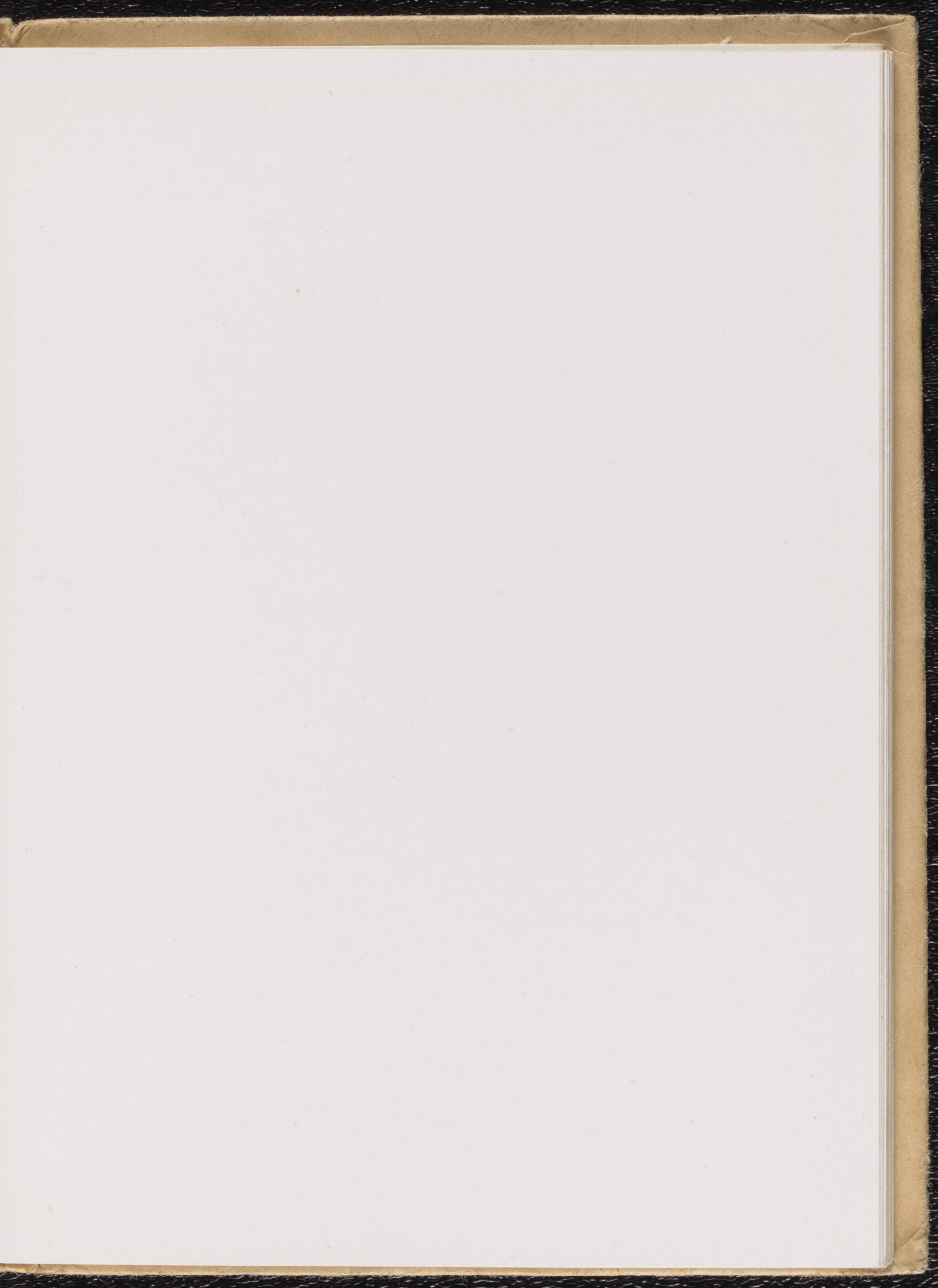

HIJ vloog het schuurtje in,
waar het tuingereedschap
stond en sprong in een gieter.
Dat zou een prachtige schuil-
plaats geweest zijn, als er
maar niet zooveel water in
gestaan had.

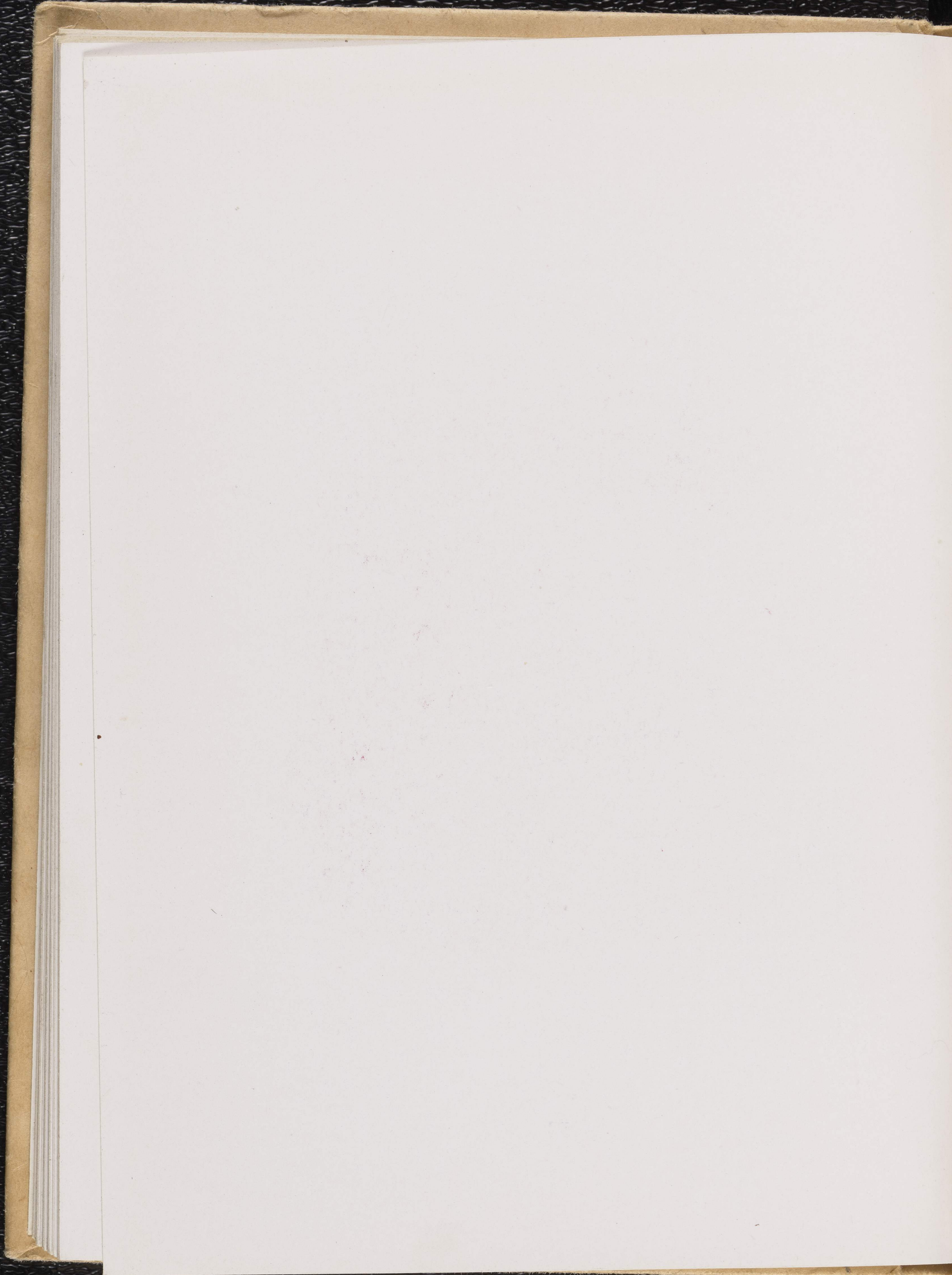
MIJNHEER DE BOER
was er heel zeker van
dat Petertje ergens in het
schuurtje was ; misschien was
hij wel onder een bloempot
gekropen. Hij begon ze
voorzichtig één voor één om
te keeren.

Plotseling moest Petertje
niezen—, „Atsjie !” In minder
dan geen tijd kwam mijnheer
de Boer op hem af.

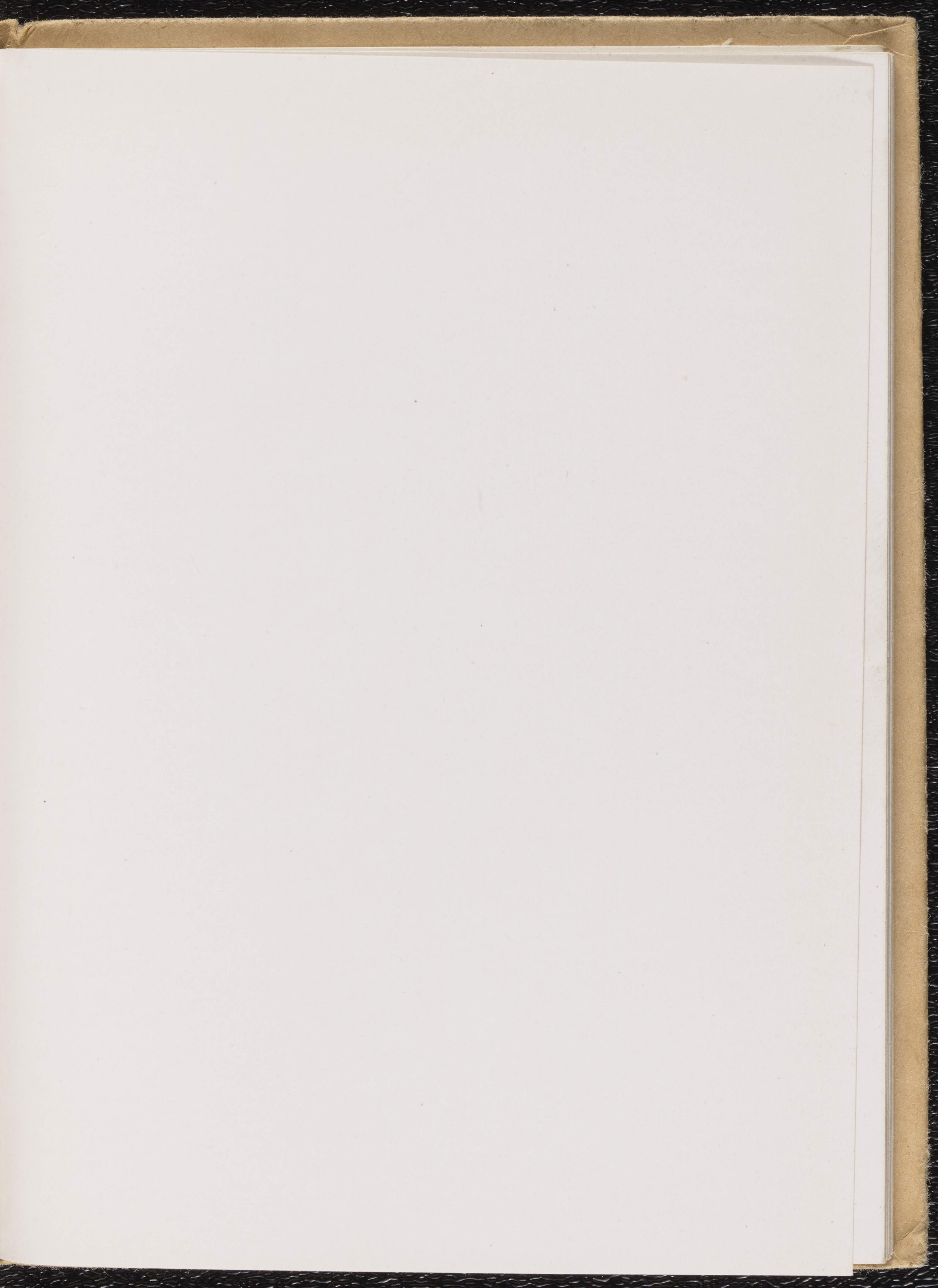

HIJ probeerde zijn voet op
Petertje te zetten, maar
die sprong door een venster en
gooide daarbij drie plantjes om.
Het venster was te klein voor
mijnheer de Boer en hij was
moe van achter Petertje te
hollen. Dus ging hij maar
terug aan zijn werk.

PPETERTJE moest even
uitrusten ; hij was buiten
adem en trilde van angst en
hij wist heelemaal niet welken
kant hij uit moest. Ook was
hij nogal nat, doordat hij in
dien gieter had gezeten.

Na een tijdje begon hij
wat rond te loopen, niet erg
vlug en al maar omkijkend.

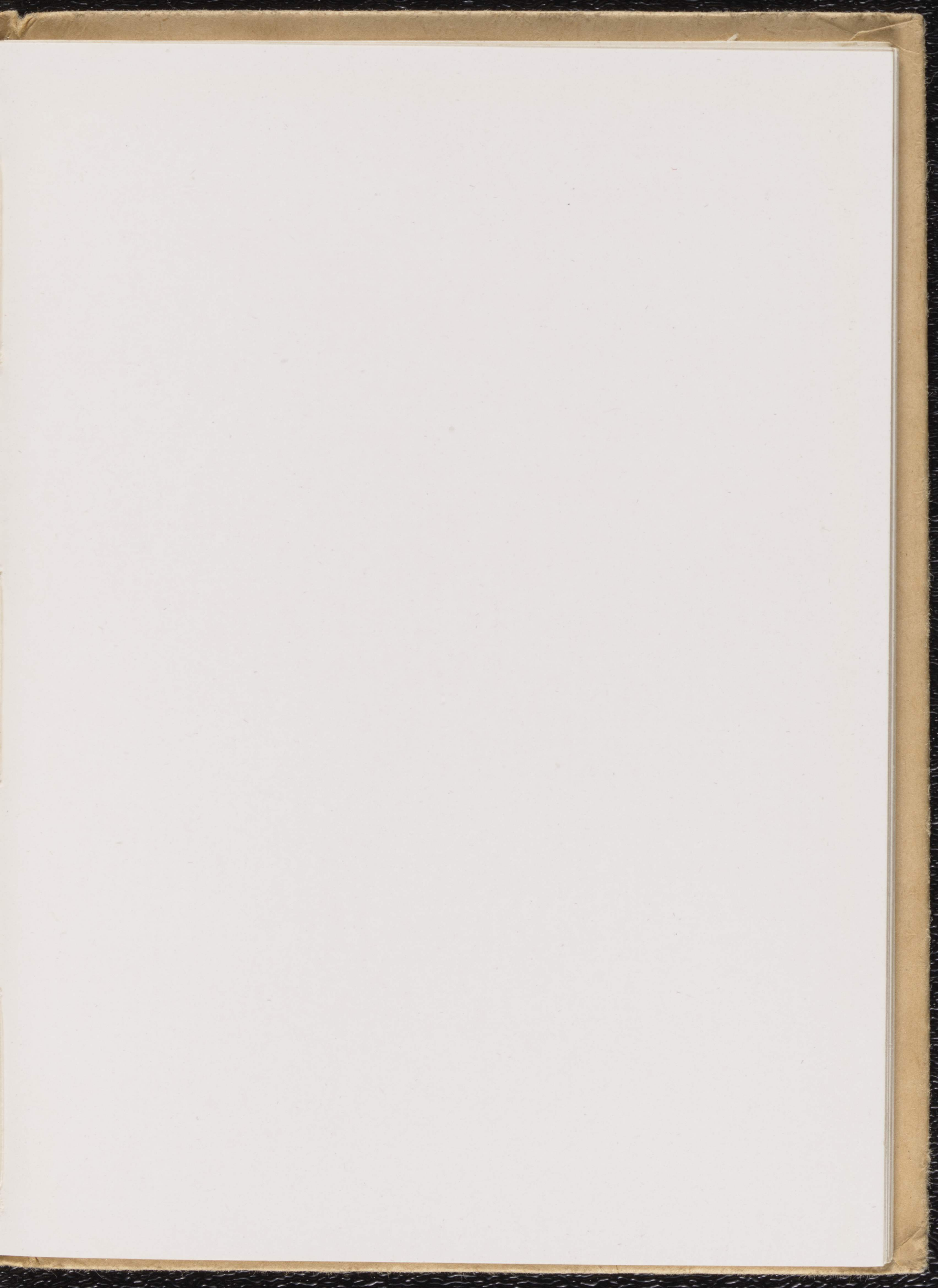

HIJ kwam bij een poort in den muur, maar die was gesloten en hij kon er zich ook niet onder door wringen.

Een oude muis liep af en aan over het stoepje en droeg erwten en boonen naar haar kindertjes in het bosch. Petertje vroeg haar den weg naar het hekje, maar zij had zoo'n groote erwt in haar bekje, dat zij niet kon antwoorden. Zij schudde slechts met haar kopje en Petertje begon te huilen.

TOEN trachtte hij den weg te vinden dwars door den tuin, maar hij geraakte meer en meer in de war. Zoo kwam hij bij een vijver, waar mijnheer de Boer altijd zijn gieter vulde.

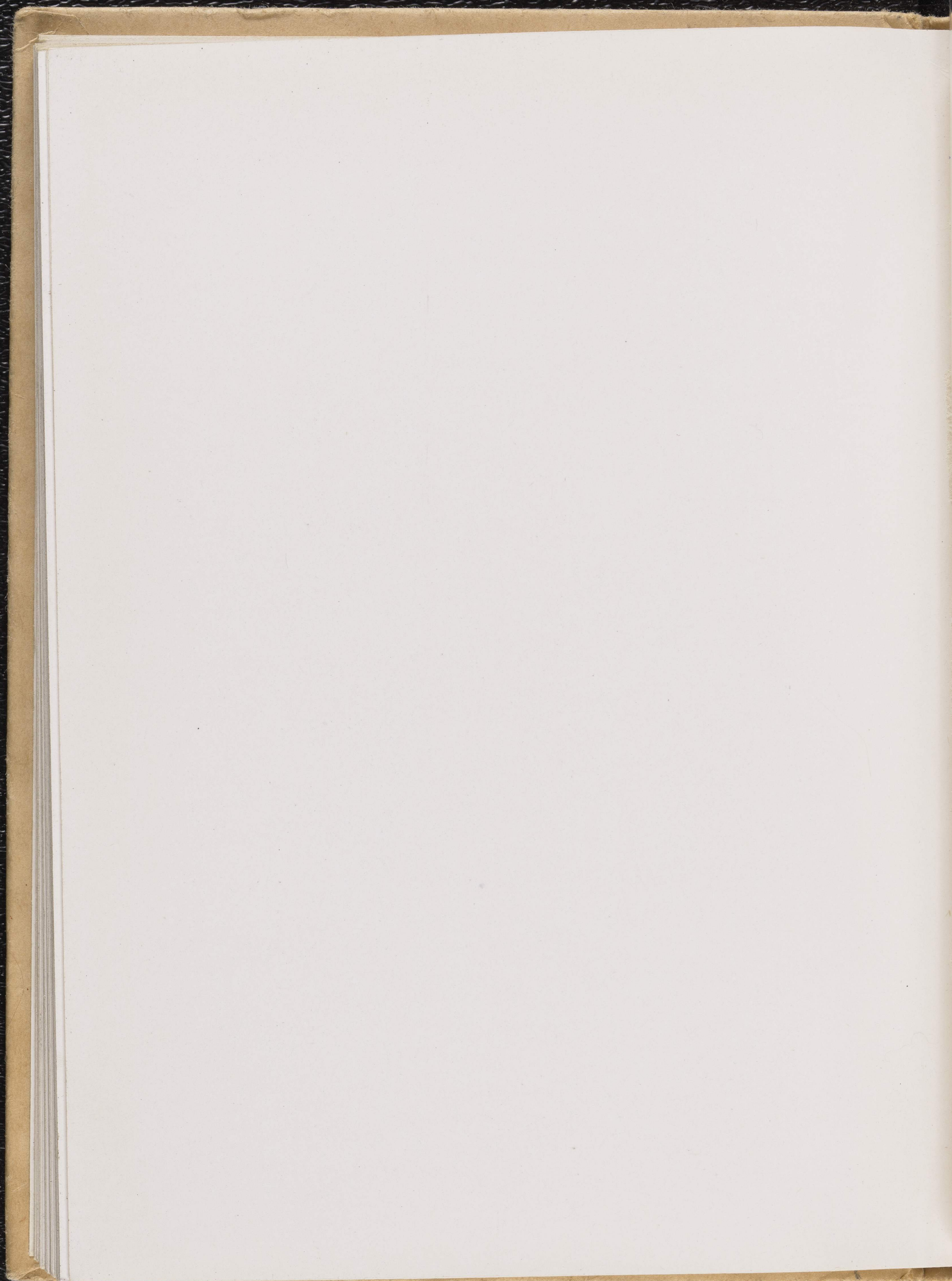
Een witte kat zat er naar de goudvisschen te turen; zij zat heel stil, maar af en toe bewoog het puntje van haar staart, als om te laten zien, dat er toch leven in zat.

Petertje vond het maar beter om door te loopen en niet met haar te praten: hij had zooveel over katten gehoord van zijn neefje Benjamin.

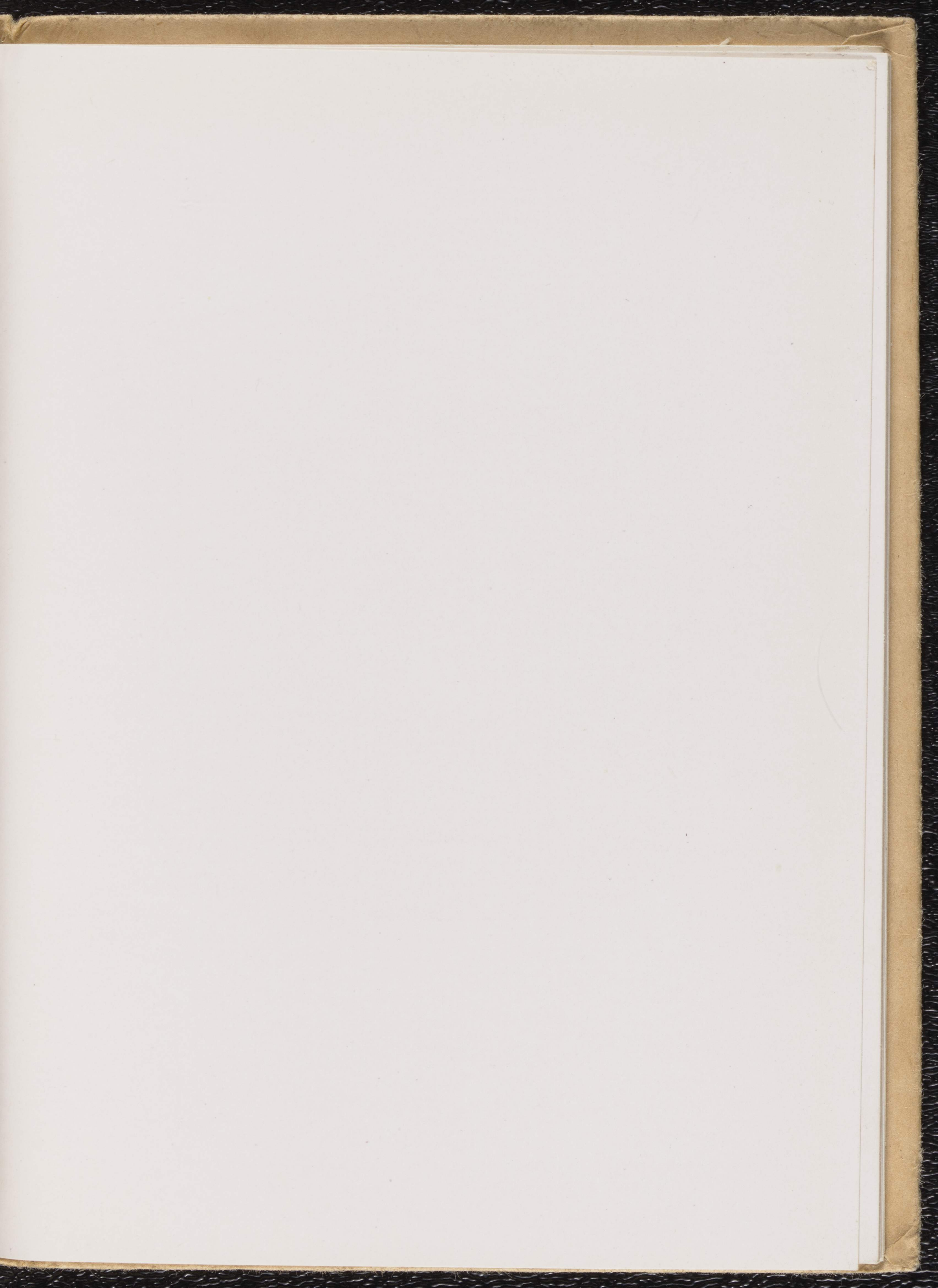

HIJ keerde terug naar het schuurtje, maar opeens hoorde hij, heel dicht bij, iemand schoffelen. Petertje dook onder de struiken. Maar toen er niets gebeurde, kwam hij weer te voorschijn en sprong op een kruiwagen, vanwaar hij kon rondkijken. Het eerste wat hij zag was mijnheer de Boer, die zijn tuin aan het wieden was. Hij stond met zijn rug naar Petertje gekeerd en achter hem was het hekje !

PPETERTJE sprong heel
zachtjes van den krui-
wagen af en begon te loopen
zoo hard hij maar kon, langs
een recht paadje achter wat
zwartebessestruiken.

Eerst bij den hoek kreeg
mijnheer de Boer hem in de
gaten, maar daar gaf Petertje
niet om. Hij kroop onder het
hekje door en was eindelijk
veilig in het bosch achter den
tuin.

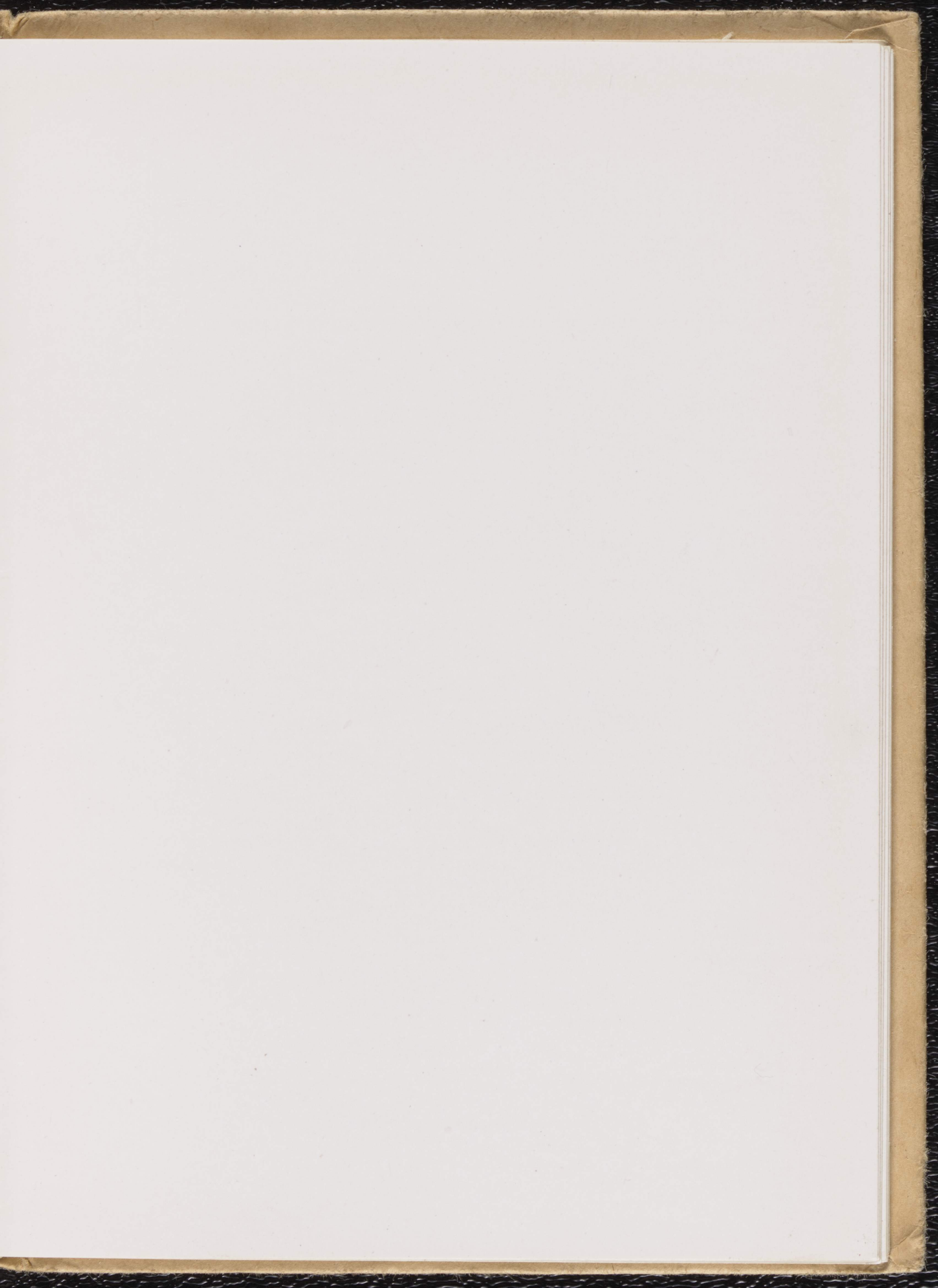

ZIJN jasje en schoentjes
gebruikte mijnheer de
Boer om een vogelverschrikker
te maken, om de merels weg te
houden.

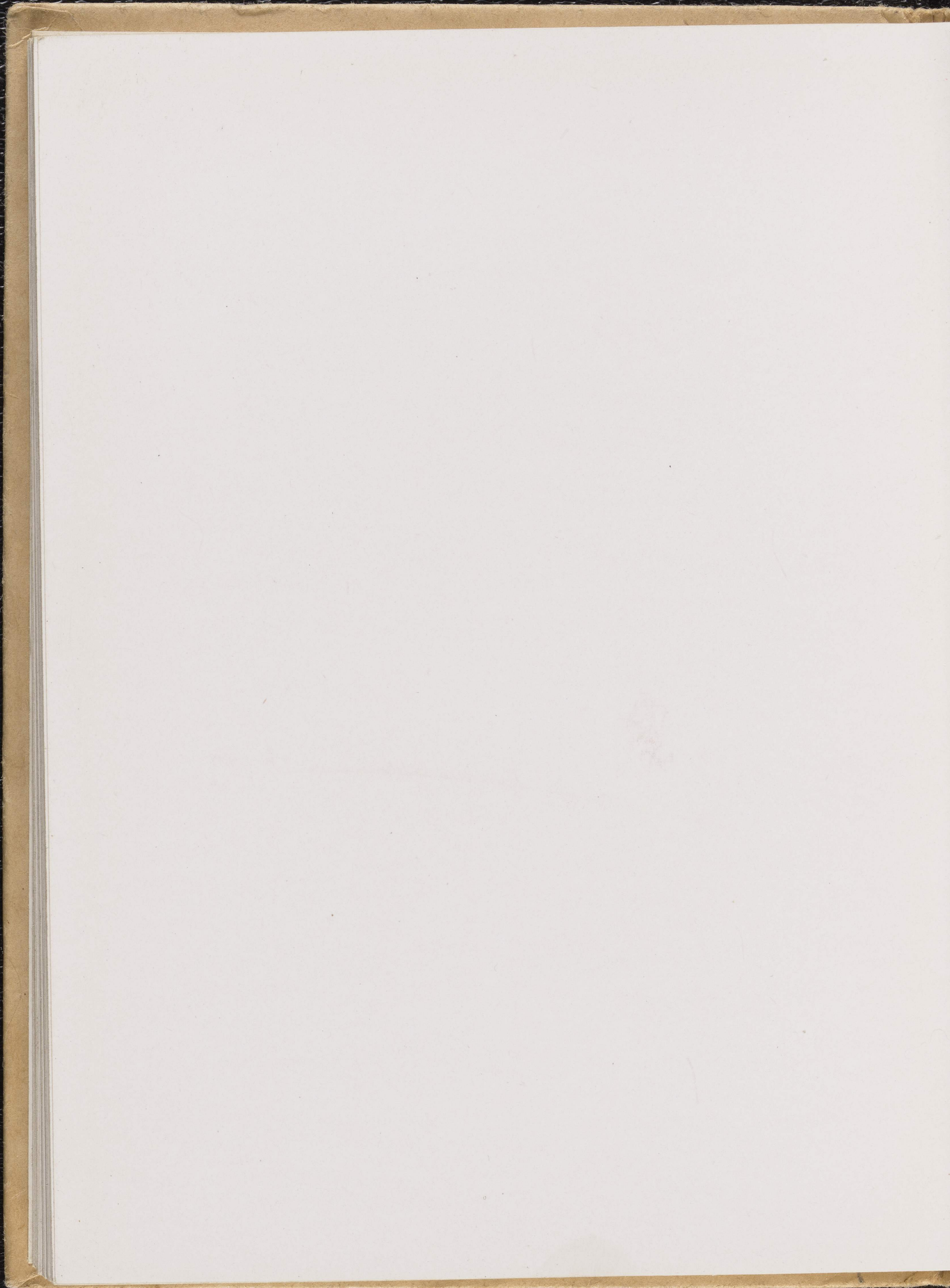
PPETERTJE hield niet even op met loopen en keek niet om voor hij weer thuis was bij den denneboom.

Hij was zoo moe, dat hij neerplofte op het schoone zachte zand van het konijnenhol en zijn oogjes sloot. Zijn moeder was druk aan het koken en zij vroeg zich af, wat hij toch met zijn kleertjes had gedaan. Het was het tweede jasje en het tweede paar schoentjes, dat Petertje in veertien dagen verloren had.

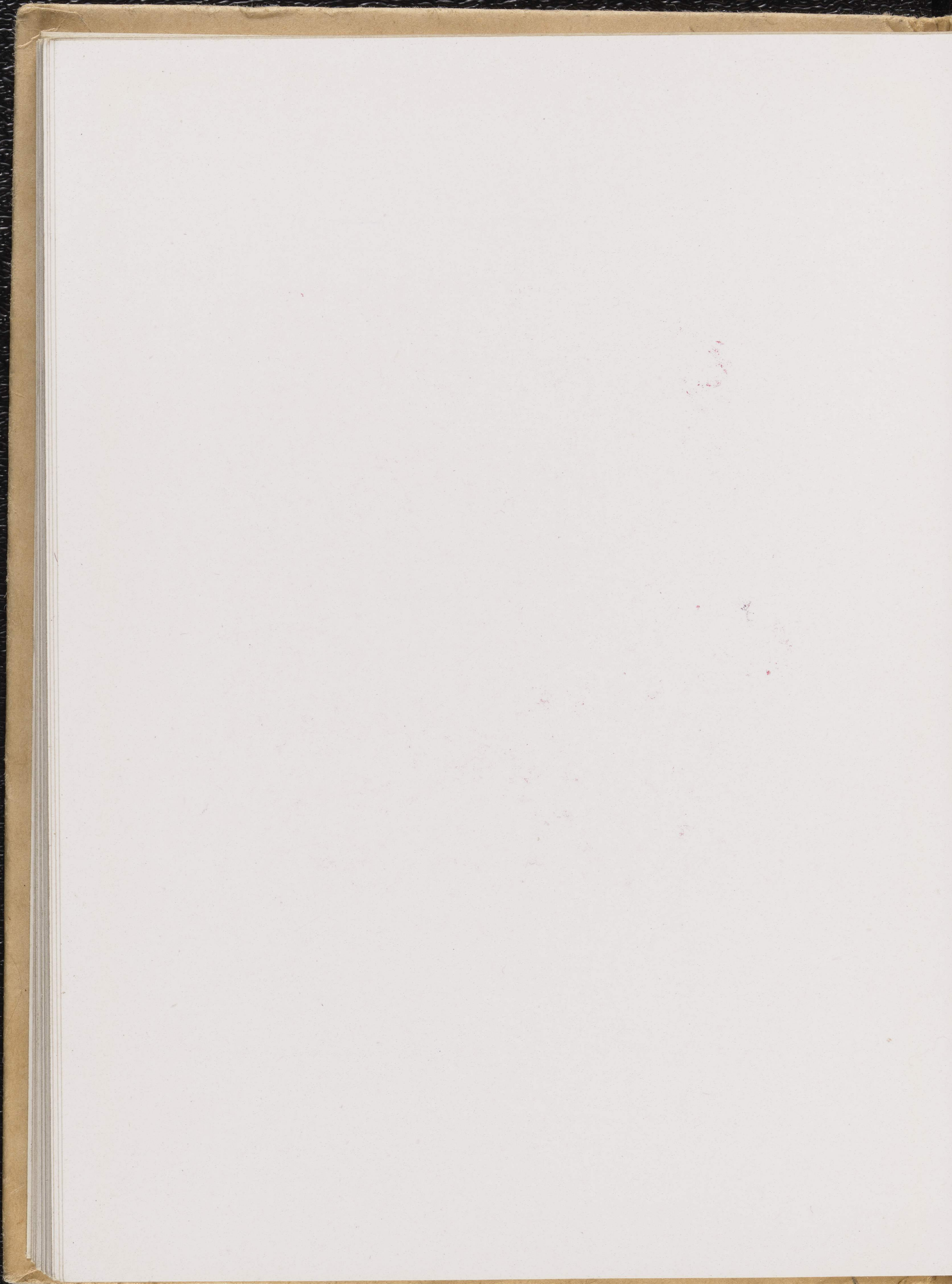
HET spijt me te moeten
zeggen, maar Petertje was
dien avond niet erg lekker.

Zijn moeder bracht hem
vroeg naar bed, maakte
kamillethee en gaf hem
daarvan een grooten lepel.

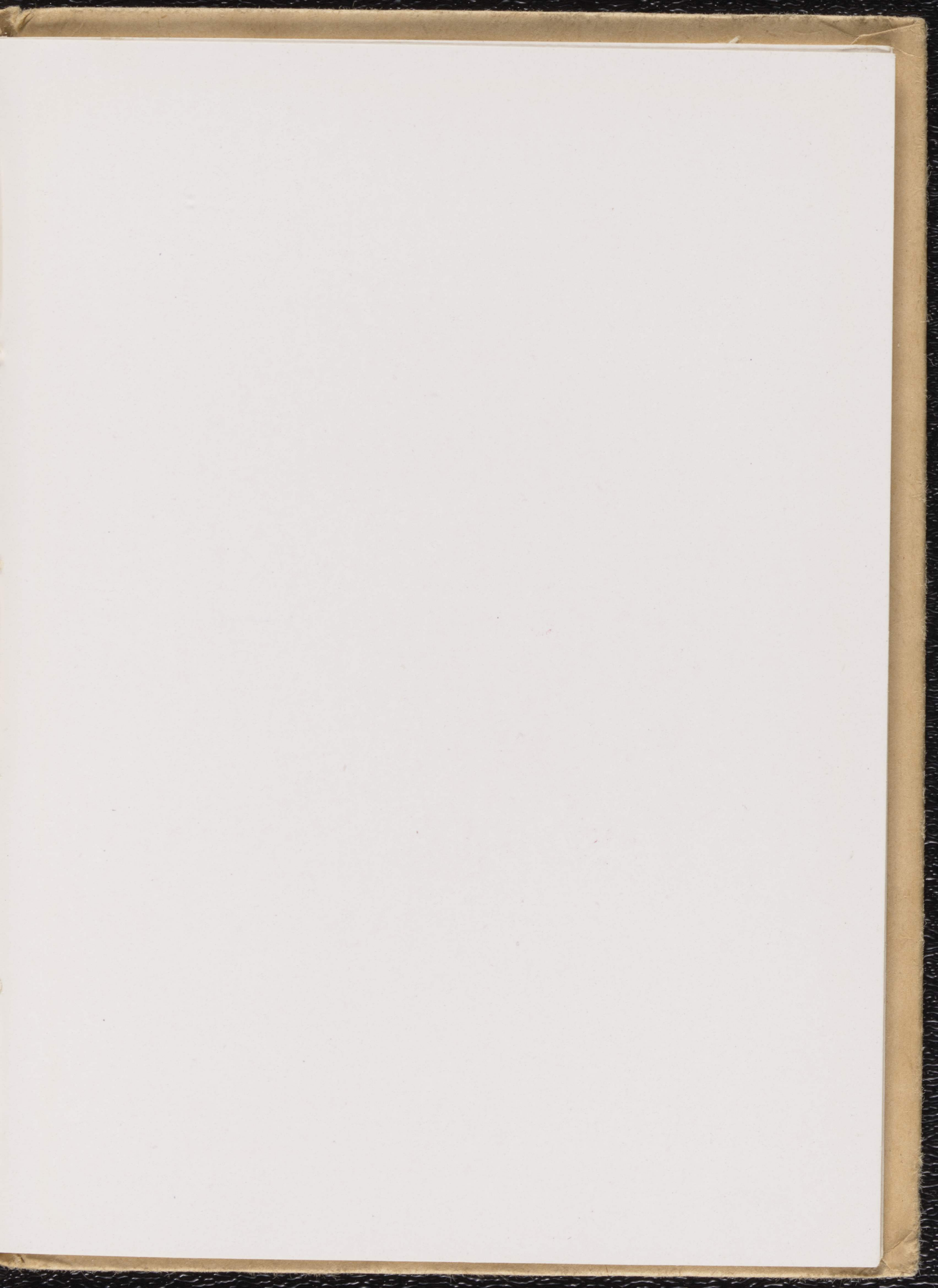

MAAR Langoortje, Rage-
bolletje en Pluimstaartje
kregen bij hun avondboter-
ham een glas melk en een
bordje lekkere bramen.

EINDE.

